Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kaheksas koda)

9. oktoober 2025 *

Eelotsusetaotlus – Õigusalane koostöö tsiviilasjades – Määrus (EL) nr 1215/2012 – Artikli 7 punkti 1 alapunkti b teine taane – Valikuline kohtualluvus lepinguid puudutavates asjades – Kohtualluvuse kindlaksmääramine – Õhuveoleping, mis on sõlmitud tarbija ning müüja või teenuste osutaja vahel – Reisija nõue, mis tuleneb lennu hilinemisest – Selle nõude loovutamine inkassofirmale – Kahju hüvitamise hagi, mille nõude omandaja on esitanud lennuettevõtja vastu lennuki väljumiskoha järgsesse kohtusse – Nõude aluseks oleva kohustuse täitmise koht – Koht liikmesriigis, kus veolepingu alusel teenuseid osutati või oleks tulnud osutada

Kohtuasjas C-551/24,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Sąd Okręgowy w Krakowie (Krakówi regionaalne kohus, Poola) 1. augusti 2024. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 14. augustil 2024, menetluses

Deutsche Lufthansa AG

versus

AirHelp Germany GmbH,

EUROOPA KOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja president O. Spineanu-Matei (ettekandja), kohtunikud S. Rodin ja N. Piçarra,

kohtujurist: N. Emiliou,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Deutsche Lufthansa AG, esindaja: *radca prawny* M. Korcz,

– AirHelp Germany GmbH, esindajad: *adwokaci* P. P. Gad ja K. Żbikowska,

– Poola valitsus, esindaja: B. Majczyna,

* Kohtumenetluse keel: poola.

– Euroopa Komisjon, esindajad: J. Hottiaux ja S. Noë,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

kohtuotsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades (ELT 2012, L 351, lk 1) artikli 7 punkti 1 alapunkti b teist taanet ja punkti 5.

2 Taotlus on esitatud Saksamaal asuvate äriühingute Deutsche Lufthansa AG (edaspidi „Lufthansa“) ja AirHelp Germany GmbH (edaspidi „AirHelp“) vahelises kohtuvaidluses rahasumma maksmise nõude üle, mille äriühing AirHelp, kes on reisija hilinenud lennust tuleneva nõude omandaja, esitas Lufthansa vastu Poola kohtusse.

Õiguslik raamistik

3 Määruse nr 1215/2012 põhjendustes 15 ja 16 on sätestatud:

„(15) Kohtualluvuse eeskirjad peaksid olema hästi prognoositavad ning lähtuma põhimõttest, et tavaliselt on kohtualluvus seotud kostja alalise elukohaga. Seepärast peaks alati olema tagatud kohtualluvus kostja elukoha alusel, välja arvatud teatavatel täpselt määratletud juhtudel, kui vaidluse sisu või poolte autonoomia eeldab teistsugust seost. Selleks et ühiseeskirjad oleksid läbipaistvamad ja et vältida vastuolulist kohtualluvust, peab juriidilise isiku alaline asukoht olema autonoomselt kindlaks määratud.

(16) Lisaks kostja alalisele elukohale peaks kohtualluvuse määramisel olema ka muid aluseid, mis toetuksid tihedale seosele kohtu ja menetluse vahel või aitaksid kaasa tõrgeteta õigusemõistmisele. Tihe seos peaks tagama õiguskindluse ja hoidma ära võimaluse, et kostja vastu esitatakse hagi liikmesriigi kohtusse, mida ta ei saanud mõistlikult ette näha. See on oluline eelkõige lepinguväliste võlasuhete puhul, mis tulenevad eraelu puutumatuse ja isikuõiguste rikkumisest, sealhulgas laimust.“

4 Määruse II peatükk „Kohtualluvus“ sisaldab muu hulgas 1. jagu „Üldsätted“ ja 2. jagu „Valikuline kohtualluvus“. 1. jaos asuva artikli 4 lõikes 1 on sätestatud:

„Käesoleva määruse kohaselt esitatakse hagi isikute vastu, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, selle liikmesriigi kohtutesse sõltumata nende kodakondsusest.“

5 Määruse 1. jaos asuva artikli 5 lõikes 1 on sätestatud:

„Isikute vastu, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, võib hagi esitada teise liikmesriigi kohtusse üksnes käesoleva peatüki 2.–7. jaos sätestatud korras.“

6 Määruse nr 1215/2012 artikkel 7, mis asub II peatüki 2. jaos, on sõnastatud järgmiselt:

„Isiku vastu, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, võib esitada hagi teises liikmesriigis:

1) a) lepinguid puudutavates asjades selle paiga kohtusse, kus tuli täita asjaomane kohustus;
   b) kui ei ole kokku lepitud teisiti, käsitatakse käesoleva sätte kohaldamisel asjaomase kohustuse täitmise kohana:

   – müügi puhul kohta liikmesriigis, kus lepingu kohaselt kaubad üle anti või kus need oleks tulnud üle anda,

   – teenuste osutamise puhul kohta liikmesriigis, kus lepingu kohaselt teenuseid osutati või kus neid oleks tulnud osutada;
   c) kui alapunkt b ei kohaldu, kohaldatakse alapunkti a;

[…]

5) filiaali, esinduse või muu üksuse tegevusest tuleneva vaidluse puhul selle paiga kohtutesse, kus filiaal, esindus või muu üksus asub;

[…]“.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

7 Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust nähtub, et AirHelp esitas 4. aprillil 2023 Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowiele (Kraków-Krowodrza rajoonikohus, Poola) hagi Lufthansa vastu nõudes, et kohus mõistaks Lufthansalt välja 250 eurot koos seadusjärgse viivisega, mis vastab reisijale makstavale hüvitisele selle eest, et kõnealuse lennufirma lend Krakòwist väljumisel hilines.

8 Lufthansa vaidlustas kõnealuse kohtu väljastatud maksekäsu ja esitas vastuväite, et sellel kohtul puudub rahvusvaheline kohtualluvus.

9 Sama kohus lükkas 5. detsembri 2023. aasta kohtumäärusega tagasi nii kohtualluvuse puudumise vastuväite kui ka maksekäsu vastuväite.

10 Lufthansa esitas selle kohtumääruse peale apellatsioonkaebuse Sąd Okręgowy w Krakowiele (Krakówi regionaalne kohus, Poola), kes on eelotsusetaotluse esitanud kohus. Oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks väitis Lufthansa, et Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie (Kraków-Krowodrza rajoonikohus) rahvusvaheline kohtualluvus kahju hüvitamise hagi lahendamiseks ei saa põhineda ei määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alapunkti b teisel taandel ega artikli 7 punktil 5, kuna põhikohtuasja vaidluse pooled ei ole seotud veolepinguga. AirHelpi nõue tuleneb nõude loovutamise lepingust, mis on sõlmitud reisijaga, kes seejuures on ainus, keda seob Lufthansaga veoleping.

11 Lufthansa leiab, et vastavalt selle määruse artikli 4 lõikes 1 ette nähtud üldisele kohtualluvuse eeskirjale on niisuguse hagi lahendamine üksnes Saksamaa kohtute kohtualluvuses.

12 Eelotsusetaotluse esitanud kohus täpsustab, et igas menetlusstaadiumis peab ta omal algatusel analüüsima oma rahvusvahelise kohtualluvuse küsimust.

13 Selleks soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alapunkti b teine taane ja punkt 5 on kohaldatavad, et määrata kindlaks, millise kohtu kohtualluvusse kuulub vaidlus niisuguse nõude sissenõudmiseks, mis tuleneb õhuveolepingust ja mis on antud inkassofirmale üle pärast seda, kui õhuveolepingu pooleks olev tarbija on selle nõude loovutanud.

14 Nimetatud kohus märgib, et Poola kohtute praktika annab nende sätete tõlgendamiseks kaks juhist. Osa kohtupraktikat toetab seisukohta, et sõltumata nõude loovutamise lepingu laadist Poola õiguses võimaldavad nimetatud sätted anda aluse Poola kohtute kohtualluvusele niisuguse vaidluse lahendamiseks. Teine osa kohtupraktikast tugineb selle lepingu eripärale Poola õiguses, et asuda seisukohale, et samade sätetega on nende kohtute kohtualluvus välistatud.

15 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et Poola kohtute kohtualluvust toetavas kohtupraktikas on rõhk asetatud tihedale seosele lepingu ja selle kohtu vahel, kelle poole on pöördutud. Nende kohtute kohtualluvus ei põhine seega subjektiivsetel kaalutlustel, mis on seotud vaidluse poolte staatusega, vaid vaidluse esemel, st niisuguse võlanõude sissenõudmistaotlusel, mis tuleneb teenuste osutamise lepingust või mis on seotud filiaali, esinduse või muu üksuse tegevusega.

16 Eelotsusetaotluse esitanud kohus täpsustab veel, et Euroopa Kohtu praktika kohaselt võib hageja õhuveolepingu täitmisest tuleneva nõude rahuldamiseks pöörduda määruse nr 1215/2012 artikli 4 lõike 1 alusel kostja elukohajärgsesse kohtusse või selle määruse artikli 7 punkti 1 alapunkti b teise taande alusel selle paiga kohtusse, kus teenuseid osutati või oleks tulnud osutada, st asjaomase lennu väljumis- või saabumiskoha pädevasse kohtusse. Kui määruse II peatüki 2. jaos – kuhu kuuluvad sama määruse artikli 7 punkti 1 alapunkti b teine taane ja punkt 5 – ette nähtud valikulise kohtualluvuse eeskirjade kohaldamise tingimused on täidetud, on need sätted kohaldatavad isegi siis, kui tegemist on ettevõtjatevahelise vaidlusega.

17 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab siiski, et seda reservatsiooni on vaja tõlgendada, ning märgib sellega seoses, et määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 kohaselt on lepinguid puudutavate asjade lahendamisel kohtualluvus selle paiga kohtul, kus tuli täita asjaomane kohustus. Nõude loovutamise korral tekib aga küsimus, kas vaidlus puudutab loovutamislepingust või teenuste osutamise lepingust – käesoleval juhul õhuveolepingust – tuleneva nõude sissenõudmist.

18 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et riigisisese õiguse kohaselt võib võlausaldaja ilma võlgniku nõusolekuta loovutada oma nõude kolmandale isikule, välja arvatud juhul, kui see on vastuolus seaduse, lepingu või kohustuse laadiga. Niisuguse loovutamise ese on võlausaldaja subjektiivne õigus nõuda võlgnikult oma kohustuse täitmist, mis ei hõlma võlausaldaja menetlusõigusi, eelkõige õigust esitada pädevuse puudumise, aegumise ja tasaarvestuse vastuväiteid, välja arvatud juhul, kui see on ette nähtud loovutamislepingus.

19 Eelotsusetaotluse esitanud kohus täpsustab, et põhikohtuasjas käsitletavast nõude loovutamise lepingust tuleneb, et AirHelp omandas üksnes õiguse esitada hagi nõude loovutajale hüvitise maksmise kohustuse täitmiseks. Järelikult ei saa asuda seisukohale, et selle lepinguga omandas AirHelp kõik õhuveolepingust tulenevad õigused, sealhulgas menetluslikud õigused, mis on nõude loovutajal kui tarbijal.

20 Seega võib väita, et ettevõtja, kes omandab õhuveolepingust tuleneva nõude, ei saa lennuettevõtja vastu esitatud kahju hüvitamise hagi alusena tulemuslikult tugineda ainult veolepingule, mis seob nõude loovutajat selle lennuettevõtjaga, kuna hagi aluseks on nõude loovutamise leping, millest tuleneb tema õigus esitada hagi. Kuna nõude omandaja ei ole õhuveolepingu pool, seob lepinguline suhe nõude loovutajat ja nõude omandajat, mitte aga nõude omandajat ja lennuettevõtjat, kes peab veolepingust tuleneva nõude täitma.

21 Sellisel juhul ei saa AirHelp tugineda kohtupraktikale, mis käsitleb kohtualluvust õhuveolepingu puhul, viidates määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alapunkti b teisele taandele, nagu seda on tõlgendatud 9. juuli 2009. aasta kohtuotsuses Rehder (C-204/08, EU:C:2009:439), kuna põhikohtuasja pooli ei seo veoleping.

22 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib siiski, et Euroopa Kohtu praktikast, eelkõige 20. mai 2021. aasta kohtuotsusest CNP (C-913/19, EU:C:2021:399) ja 21. oktoobri 2021. aasta kohtuotsusest T. B. ja D. (kohtualluvus kindlustusasjades) (C-393/20, EU:C:2021:871) tuleneb, et üksus, kes oma majandus- või kutsetegevuse raames omandas nõude nõrgemalt poolelt, võib tugineda määruse nr 1215/2012 artiklile 7. Seda kohtupraktikat arvestades on seega võimalik tunnistada Poola kohtute pädevust lahendada hagi, milles nõutakse sisse tarbija õhuveolepingust tulenev võlanõue, mille ettevõtja on omandanud.

23 Neil asjaoludel otsustas Sąd Okręgowy w Krakowie (Krakówi regionaalne kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

Kas hagi niisuguse nõude sissenõudmiseks, mis on omandatud nõude loovutamise lepingu alusel, mille on tarbijaga sõlminud väljaspool Poola Vabariiki asuv ettevõtja ja milles tarbija loovutab oma nõude teise ettevõtja vastu, kelle asukoht on samuti teises […] liikmesriigis, kuuluvad Poola kohtute kohtualluvusse [määruse nr 1215/2012] artikli 7 [punkti] 1 alapunkti b teise lõigu ja artikli 7 [punkti] 5 alusel?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

Määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 5 tõlgendamist puudutava küsimuse vastuvõetavus

24 Lufthansa esitas vastuväite, et esitatud küsimus on vastuvõetamatu osas, milles see puudutab määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 5 tõlgendamist, arvestades selle küsimuse hüpoteetilisust, kuna põhikohtuasjas ei ole väidetud, et tema asukoht Poolas oleks mingilgi moel olnud seotud AirHelpi nõude aluseks oleva veolepingu sõlmimisega.

25 Sellega seoses tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et liikmesriigi kohtule tarviliku liidu õiguse tõlgenduseni jõudmiseks on vaja, et asjaomane kohus määraks kindlaks esitatud küsimuste faktilise ja õigusliku raamistiku või vähemalt selgitaks küsimuste aluseks olevaid faktilisi eeldusi. Lisaks peab eelotsusetaotluse esitanud kohus välja tooma täpsed põhjused, miks tal on tekkinud liidu õiguse tõlgendamise küsimus ja miks ta on pidanud vajalikuks esitada Euroopa Kohtule eelotsusetaotluse (vt 26. jaanuari 1993. aasta kohtuotsus Telemarsicabruzzo jt, C-320/90–C-322/90, EU:C:1993:26, punkt 6; 8. septembri 2009. aasta kohtuotsus Liga Portuguesa de Futebol Profissional ja Bwin International, C-42/07, EU:C:2009:519, punkt 40, ning 29. juuli 2024. aasta kohtuotsus LivaNova, C-713/22, EU:C:2024:642, punkt 54).

26 Nagu on sätestatud Euroopa Kohtu kodukorra artikli 94 punktides a ja c, peab eelotsusetaotlus sisaldama muu hulgas lühiülevaadet asjasse puutuvatest asjaoludest või vähemalt ülevaadet faktilistest andmetest, millel eelotsuse küsimused põhinevad, ning ülevaadet põhjustest, miks eelotsusetaotluse esitanud kohus tõstatas liidu õigusnormide tõlgendamise või kehtivuse küsimuse ning millist seost ta nende õigusnormide ja põhikohtuasjas kohaldatavate liikmesriigi õigusnormide vahel näeb.

27 Käesoleval juhul tuleb märkida, et määruse nr 1215/2012 artikli 7 punktis 5 on sätestatud, et filiaali, esinduse või muu üksuse tegevusest tulenevate vaidluste puhul kuulub valikuline kohtualluvus selle paiga kohtule, kus filiaal, esindus või muu üksus asub.

28 Tuleb märkida, et vaatamata asjaolule, et eelotsusetaotluse esitanud kohus viitab artikli 7 punktile 5 nii eelotsusetaotluse põhjendustes kui ka Euroopa Kohtule esitatud küsimuses, ei maini see kohus, et tal oleks faktilist teavet Lufthansa filiaali, esinduse või muu üksuse tegevusega seotud toimingute kohta Poolas või nende poolt Lufthansa nimel võetud kohustuste kohta, näiteks nende üksuste osalemise kohta põhikohtuasjas käsitletava õhuveolepingu sõlmimisel. Kuigi eelotsusetaotluse esitanud kohus arutleb pikalt küsimuse üle, kas leping, millest lähtub nõude aluseks olev kohustus selle määruse artikli 7 punkti 1 tähenduses, on nõude loovutamise leping või veoleping, ei esita ta põhjusi, miks tal tekkis küsimus ka nimetatud määruse artikli 7 punkti 5 tõlgendamise kohta.

29 Eelotsusetaotluse esitanud kohus piirdub täpsustusega, et ta peab omal algatusel kontrollima, kas tal on rahvusvaheline kohtualluvus talle esitatud hagi lahendamiseks. Kuigi ei saa välistada, et niisugune kontroll võib viia määruse nr 1215/2012 artikli 7 punktis 5 ette nähtud kohtualluvuse aluse analüüsimiseni, peab Euroopa Kohtul siiski olema piisavalt teavet, et veenduda, et taotletud liidu õiguse tõlgendusel on seos põhikohtuasja faktiliste asjaolude või esemega.

30 Käesoleval juhul aga niisugust teavet ei ole. Järelikult on eelotsuse küsimus vastuvõetamatu osas, milles see puudutab määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 5 tõlgendamist.

Sisulised küsimused

31 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alapunkti b teist taanet tuleb tõlgendada nii, et selle sätte kohaselt on liikmesriigi kohus pädev lahendama vaidlust, mis puudutab kahju hüvitamise hagi, mille on teise liikmesriigi territooriumil asutatud lennuettevõtja vastu esitanud äriühing, kes on omandanud reisija nõude, mis tuleneb selle lennuettevõtjaga sõlmitud veolepingu täitmisest.

32 Kõigepealt olgu ühelt poolt märgitud, et määruse nr 1215/2012 eesmärk on ühtlustada kollisiooninormid kohtualluvuse kohta tsiviil- ja kaubandusasjades niisuguste kohtualluvuse eeskirjadega, mis on hästi prognoositavad. Kõnealuse määrusega taotletakse seega õiguskindluse eesmärki, mis seisneb Euroopa Liidus asuvate isikute õigusliku kaitse tugevdamises, võimaldades korraga nii hagejal raskusteta kindlaks teha kohtu, kuhu ta võib pöörduda, kui ka kostjal mõistlikult ette näha, millisesse kohtusse teda võidakse kaevata (11. aprilli 2024. aasta kohtuotsus Credit Agricole Bank Polska, C-183/23, EU:C:2024:297, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika).

33 Teiselt poolt põhineb määruse nr 1215/2012 II peatükis sätestatud ühine kohtualluvuse süsteem selle määruse artikli 4 lõikes 1 toodud üldpõhimõttel, mille kohaselt esitatakse hagi isikute vastu, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, selle liikmesriigi kohtutesse sõltumata nende kodakondsusest. Määruse II peatüki 2. jaos on toodud erandid kostja elukohajärgse kohtualluvuse

üldpõhimõttest, nähes ette teatava hulga valikulise kohtualluvuse eeskirju, mille hulgas on ka määruse artikli 7 punkti 1 alapunktis b sätestatud norm (14. septembri 2023. aasta kohtuotsus EXTÉRIA, C-393/22, EU:C:2023:675, punkt 27 ja seal viidatud kohtupraktika).

34 Viimati nimetatud sättes ette nähtud valikulise kohtualluvuse eeskirja kohaselt kuulub teenuste osutamise lepingust tuleneva nõude lahendamine selle liikmesriigi kohtu kohtualluvusse, kus lepingu kohaselt teenuseid osutati või kus neid oleks tulnud osutada.

35 Kohtupraktikast tuleneb samuti, et määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alapunkti b teises taandes sätestatud valikulise kohtualluvuse eeskiri vastab läheduse eesmärgile, mida põhjendab tihe seos konkreetse lepingu ja selle üle otsust langetava kohtu vahel (vt selle kohta 14. septembri 2023. aasta kohtuotsus EXTÉRIA, C-393/22, EU:C:2023:675, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika).

36 Neist kaalutlustest lähtudes tuleb kindlaks teha, kas asjaolu, et tarbija ja müüja või teenuste osutaja vahel sõlmitud õhuveolepingu täitmisest tuleneva nõude on see tarbija kandnud üle lennureisijate nõuete sissenõudmisele spetsialiseerunud äriühingule, takistab määruse nr 1215/2912 artikli 7 punkti 1 alapunkti b teise taande kohaldamist, et määrata kindlaks kohus, kelle kohtualluvusse kuulub niisuguse kahju hüvitamise hagi lahendamine, mille nõude omandajast äriühing on esitanud lennuettevõtja vastu.

37 Nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 35, ei ole artikli 7 punkti 1 alapunkti b teises taandes ette nähtud valikulise kohtualluvuse eeskirja eesmärk kaitsta lepingulise suhte nõrgemat poolt, kuna seda eeskirja ei ole kehtestatud lepingupoolte staatuse alusel, vaid see põhineb tihedal seosel kohtu, kelle poole on pöördutud, ja asjaomase lepingu vahel. Neil asjaoludel ei mõjuta nimetatud eeskirja kohaldamist asjaolu, et tarbija nõue kahju hüvitamiseks on müüjale või teenuste osutajale üle kantud.

38 Nagu Euroopa Kohus on lepinguvälise kahjuga seotud nõudeid puudutavas vaidluses täpsustanud, ei saa nõuete loovutamine algse võlausaldaja poolt iseenesest mõjutada kohtualluvuse kindlaksmääramist (vt selle kohta 18. juuli 2013. aasta kohtuotsus ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, punkt 58, ja 21. mai 2015. aasta kohtuotsus CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, punkt 35).

39 Samamoodi on vaidlus, mis puudutab teenuste osutamise lepingu täitmisest tuleneva nõude sissenõudmist, jätkuvalt tihedalt seotud konkreetse kohustuse täitmise kohaga, see tähendab kohaga liikmesriigis, kus selle lepingu kohaselt teenuseid osutati või kus neid oleks tulnud osutada nimetatud artikli 7 punkti 1 alapunkti b teise taande tähenduses, isegi kui see nõue on loovutatud kolmandale isikule.

40 See tõlgendus võimaldab tagada eelkõige kostja jaoks kohtualluvuse valdkonnas õiguskindluse ja etteaimatavuse, mis on määruse nr 1215/2012 eesmärk, nagu nähtub selle määruse põhjendustest 15 ja 16, kuna niisuguse hagi lahendamise kohtualluvus on alati selle paiga kohtul, kus lepingu kohaselt teenuseid osutati või kus neid oleks tulnud osutada, sõltumata sellest, et lepingust tulenev nõue on loovutatud.

41 Käesoleval juhul nähtub Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust, et AirHelp omandas tarbija ja Lufthansa vahel sõlmitud õhuveolepingu täitmisest tuleneva nõude, mille aluseks on selle lennuettevõtja teenindatava lennu hilinemine Nice'ist (Prantsusmaa) Krakówisse (Poola), ümberistumistega Münchenis (Saksamaa), mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

42 Kuna selle lennu väljumiskoht vastab ühele selle lepingu esemeks olevate teenuste osutamise peamisele kohale ja tagab seega määruse nr 1215/2012 artikli 7 punktis 1 sätestatud valikulise kohtualluvuse eeskirjades nõutud tiheda seose lepingu ja selle paiga kohtu vahel, kelle tööpiirkonnas see koht asub, on Poola kohtud pädevad põhikohtuasja lahendama (vt selle kohta 3. veebruari 2022. aasta kohtuotsus LOT Polish Airlines, C-20/21, EU:C:2022:71, punkt 20).

43 Seda kohtualluvust ei saa kahtluse alla seada ei põhikohtuasjas kõne all oleva nõude loovutamise lepingu eripära ega asjaolu, et vaidluse poolte vahel puudub lepinguline suhe.

44 Esiteks ei ole määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alapunkti b teises taandes ette nähtud kohtualluvuse eeskirja kohaldamisel tähtsust asjaolul, et – nagu nähtub eelotsusetaotlusest – Poola õiguse kohaselt ei anna nõude loovutajaks olev tarbija nõude loovutamise lepingu alusel üle oma menetlusõigusi nõude omandanud ettevõtjale. Nimelt põhineb see reegel nõude aluseks oleval kohustusel, st vaidluse esemel, mis on kindlaks määratud asjaomase lepingu esemega, kuna nõude loovutamise leping annab nõude omandajale üksnes õiguse esitada hagi.

45 Teiseks, asjaolu kohta, et põhikohtuasja pooled ei ole otseselt seotud lepinguga, millele viitasid nii eelotsusetaotluse esitanud kohus kui ka Lufthansa oma kirjalikes seisukohtades, tuleb märkida, et kuna loovutamisleping annab nõude omandajale nõude loovutaja õigused vedaja suhtes ning seega õiguse algatada õhuveolepingust tuleneva võlanõude sissenõudmise menetlus, ei takista ka see asjaolu selles sättes ette nähtud kohtualluvuse eeskirja kohaldamist.

46 Kõiki neid kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alapunkti b teist taanet tuleb tõlgendada nii, et selle sätte kohaselt kuulub liikmesriigi kohtu kohtualluvusse kohtuvaidlus, mis puudutab kahju hüvitamise hagi, mille on teise liikmesriigi territooriumil asutatud lennuettevõtja vastu esitanud äriühing, kes on omandanud reisija nõude, mis tuleneb selle vedajaga sõlmitud veolepingu täitmisest, tingimusel et see kohus on selle paiga kohus, kus selle lepingu kohaselt teenuseid osutati või kus neid oleks tulnud osutada.

Kohtukulud

47 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse sama kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kaheksas koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades artikli 7 punkti 1 alapunkti b teist taanet

tuleb tõlgendada nii, et

selle sätte kohaselt kuulub liikmesriigi kohtu kohtualluvusse kohtuvaidlus, mis puudutab kahju hüvitamise hagi, mille on teise liikmesriigi territooriumil asutatud lennuettevõtja vastu esitanud äriühing, kes on omandanud reisija nõude, mis tuleneb selle vedajaga sõlmitud veolepingu täitmisest, tingimusel et see kohus on selle paiga kohus, kus selle lepingu kohaselt teenuseid osutati või kus neid oleks tulnud osutada.

Allkirjad